

Kancelář prezidenta republiky

V Praze dne 13. dubna 2023

Č. j.: KPR 2131/2023

Kancelář prezidenta republiky (KPR) obdržela dne 29. března 2023, s odkazem na zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, žádost [REDACTED], o poskytnutí těchto informací:

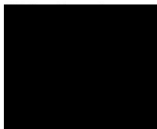
Kopii (v případě potřeby anonymizovanou) podnětu, který podal prezident Miloš Zeman prostřednictvím právního zastoupení, tedy pana advokáta Marka Nespaly, k Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 1 kvůli podezření na trestný čin neoprávněného nakládání s osobními údaji ve smyslu ustanovení § 180 tr. zákoníku.

Na základě toho KPR v příloze zasílá požadovanou informaci s tím, že ve skutečnosti nejde o podnět Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 1, jak jinak žadatelka v žádosti uvádí, ale jde o podnět Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 6.

JUDr. Václav Pelikán

ředitel Odboru legislativy a práva

Příloha: 14 stran

Advokátní kancelář Nespala, s.r.o.

Bělehradská 77, 120 00 Praha 2

Společnost je zapsána u Městského soudu v Praze,
oddíl C, vložka 198929, jednatel JUDr. Marek Nespala
IČ: 242 65 853. DIČ: CZ24265853

tel.: 224 914 138

tel.: 224 914 326

fax: 224 923 368

e-mail: praha@aknespala.cz

Generální ředitel:

JUDr. Marek Nespala, advokát zapsán v ČAK pod č. osv. 04484

Tajemnice generálního ředitele:

JUDr. Iveta Nováková, zapsána v ČAK pod č. osv. 44125

Advokáti:

Mgr. Jana Bendová Marušková, zapsána v ČAK pod č. osv. 10988

Mgr. Nikol Mondoková, zapsána v ČAK pod č. osv. 19038

Mgr. Jakub Pail zapsán v ČAK pod č. osv. 20017

Mgr. Jiří Petřík, zapsán v ČAK pod č. osv. 11706

Mgr. David Rousek, zapsán v ČAK pod č. osv. 17479

Mgr. Tomáš Rousek, zapsán v ČAK pod č. osv. 15223

Trvale spolupracující advokáti:

Mgr. Tomáš Ouroda, zapsán v ČAK pod č. osv. 17165

Mgr. Martin Kulich zapsán v ČAK pod č. osv. 16523

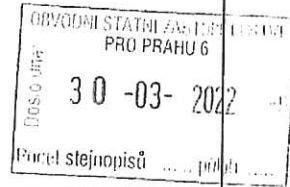
Advokátní koncipient:

Mgr. Petra Nekolová zapsána v ČAK pod č. osv. 44350

Stálý konzultant ve věcech trestních:

Prof. JUDr. Jiří Jelinek, CSc.

Obvodnímu státnímu zastupitelství
pro Prahu 6

Naše značka: 441 311

V Praze dne 30. března 2022

Oznamovatel: Ing. Miloš Zeman, nar. 28. 9. 1944, prezident České republiky
bytem Zámecká 2, 270 61 Lány

Právně zast.: JUDr. Markem Nespalou, advokátem,
Advokátní kancelář Nespala, s.r.o.,
se sídlem Bělehradská 643/77, 120 00 Praha 2

Advokátní kancelář
Nespala, s.r.o.

Bělehradská 643/77, 120 00 Praha 2
IČO: 242 65 853, DIČ: CZ24265853
tel.: 224 914 326-7, fax: 224 923 368

Oznámení o skutečnostech nasvědčujících spáchání trestného činu – podnět k prošetření

cestou datové schránky

Přílohy: plná moc
podle textu

Pracoviště Brandýs nad Labem
Riegrova 336/5
250 01 Brandýs nad Labem-Stará Boleslav

tel: 326 906 878
tel: 326 906 867
fax: 326 902 934
e-mail: brandys@aknespala.cz

Pracoviště Čelákovice
Stankovského 144
250 88 Čelákovice

tel: 326 991 161
tel./fax: 326 993 512
e-mail: celakovice@aknespala.cz

- (1) Oznamovatel tímto podáním, prostřednictvím svého právního zástupce, činí oznámení o skutečnostech, které nasvědčují tomu, že mohlo dojít ke spáchání trestného činu a podává tímto podnět orgánům činným v trestním řízení k prošetření všech relevantních skutečností.
- (2) Dne 18. 10. 2021 seznámil předseda Senátu Parlamentu České republiky RNDr. Miloš Vystrčil veřejnost s obdrženou zprávou (odpovědí na dotazy Senátu, resp. jeho předsedy) Ústřední vojenské nemocnice – Vojenské fakultní nemocnice Praha (dále jen „ÚVN“) podepsanou jejím ředitelem a ošetřujícím lékařem prezidenta republiky

Podle sdělení předsedy Senátu bylo ve zprávě ÚVN uvedeno následující: „Sdělení první: *Dle názoru Ústřední vojenské nemocnice není Miloš Zeman, prezident republiky, v současné době ze zdravotních důvodů schopen vykonávat žádné pracovní povinnosti.* Sdělení druhé: *Dle názoru Ústřední vojenské nemocnice je vzhledem k charakteru základního onemocnění dlouhodobá prognóza zdravotního stavu prezidenta Miloše Zemana hodnocena jako krajně nejistá, a tím i možnost návratu k výkonu pracovních povinností v následujících týdnech je hodnocena jako málo pravděpodobná.* Sdělení třetí: *S názorem, stanoviskem Ústřední vojenské nemocnice Praha na zdravotní stav prezidenta republiky byl ve středu 13. října, brzy dopoledne, seznámen inženýr Vratislav Mynář, vedoucí kanceláře prezidenta republiky, kterému bylo rovněž stanovisko předáno v písemné podobě.*“ Oznamovatel dodává, že tato zpráva byla ředitelem ÚVN předsedovi Senátu poskytnuta bez vědomí a souhlasu oznamovatele. RNDr. Vystrčil pak tuto zprávu prezentoval veřejnosti taktéž bez vědomí a souhlasu oznamovatele.

Ač je shora uvedená skutečnost notoricky známá a objevila se prakticky ve všech médiích, odkazuje oznamovatel např. na internetovou adresu serveru novinky.cz: <https://www.novinky.cz/domaci/clanek/tiskova-konference-sefa-senatu-vystrčila-ke-zprave-uvn-o-stavu-prezidenta-40375310>, kdy vytištěná informace je i přílohou tohoto oznámení.

Stejně tak je přílohou tohoto oznámení i žádost poškozeného o informace o GDPR ze dne 12. ledna 2022 a následně i ze strany ÚVN došla *Odpověď na žádost o informace o zpracování osobních údajů dle článku 13, 14, a 15 Nařízení (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů)* ze dne 9. 2. 2022, kterou coby ředitel ÚVN adresoval právnímu zástupci oznamovatele. V této *Odpovědi* je explicitně uvedeno (viz např. Ad. II. písm. c)/, že ÚVN odeslala přípis obsahující osobní údaje oznamovatele k rukám předsedy Senátu Parlamentu ČR, a zároveň i Kanceláři prezidenta republiky, **a to bez jakéhokoliv vědomí a tím méně souhlasu Oznamovatele!** Zároveň, jak je uvedeno na straně 3 ve 4 odstavci není pravdou, že konsiliární činnost lékařů probíhala se souhlasem pana prezidenta a v jeho součinnosti, neboť Oznamovatel nebyl v rozporu s ustanovením § 1a odst. 1 písm. u Disciplinárního řádu České lékařské komory o ustanovení konsilia vůbec informován, z jeho ustanovením a složením tak nemohl ani souhlasit a tím méně mohl dát další souhlas ke zveřejňování svých osobních citlivých údajů.

Jelikož shora uvedená odpověď byla naprosto nedostatečná jak z hlediska obecně závazných právních předpisů GDPR, tak i s ohledem na režim osobních údajů pacienta dle zdravotnických právních předpisů ČR, byl poškozený nucen dne 21. února 2022 zaslat ÚVN žádost opakovanou. Na tuto žádost obdržel poškozený prostřednictvím

svého právního zástupce *Odpověď na opakovanou žádost o informace o zpracování osobních údajů dle článku 13, 14, a 15 Nařízení (EU) 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, kde*

coby ředitel ÚVN dokonce v bodě ad c ad 3 uvádí, že osobní údaje, které ÚVN poskytla k rukám vedoucího Kanceláře prezidenta republiky a předsedy senátu Parlamentu České republiky měly povahu všeobecně známých obecných informací o zdravotním stavu pana prezidenta (!), a dokonce k žádosti o vydání dokumentace v tomto směru doplňuje pod bodem ad e, že tyto dokumenty, u nichž pominul účel pro jejich další shromažďování podle článku 5 odst. 1 GDPR byly již skartovány po pominutí účelu jejich uchování. (ukončení hospitalizace pana prezidenta) v souladu se Spisovým a skartačním řádem ÚVN. Jak vyplývá z další přílohy tohoto podání, dle Spisového a skartačního řádu ÚVN jsou tyto materiály řazeny do kategorie S5, tedy „Stoupa“ s úložní lhůtou před skartací 5ti let!!!

- (3) Dále dává oznamovatel orgánům činným v trestním řízení v tomto ohledu do pozornosti informace sdělené *_____* členem lékařského konzilia, které posuzovalo zdravotní stav oznamovatele. *_____* se měl do médií vyjádřit ke zdravotnímu stavu oznamovatele, a to dokonce přímým označením jeho zdravotních obtíží, kdy mimo jiné výslovně hovořil např. o chronickém onemocnění jater, konkr. cirhóze, podvýživě a sondě do žaludku. *_____* prezentoval veškeré informace bez vědomí a souhlasu oznamovatele.

I v tomto případě platí, že vyjádření *_____* je veřejně známou a opakovanou skutečností. Pro úplnost však oznamovatel *_____* přikládá např. vytištěný článek z internetového serveru *irozhlas.cz*, a to konkr. z této adresy: https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/prezident-zeman-zdravotni-stav-lekarske-konzilium_2111051855_ern.

- (4) Podle ust. § 51 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách, platí, že:
- „(1) Poskytovatel je povinen zachovat mlčenlivost o všech skutečnostech, o kterých se dozvěděl v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb.*
- (2) Za porušení povinné mlčenlivosti se nepovažuje*
- a) předávání informací nezbytných pro zajištění návaznosti poskytovaných zdravotních služeb,*
- b) sdělování údajů nebo jiných skutečností, je-li poskytovatel zproštěn pacientem, popřípadě zákonným zástupcem pacienta, mlčenlivosti a sděluje-li údaje nebo tyto skutečnosti v rozsahu zproštění,*
- c) sdělování, popřípadě oznamování údajů nebo jiných skutečností podle tohoto zákona nebo jiných právních předpisů, pokud z tohoto zákona nebo jiných právních předpisů vyplývá, že údaje nebo skutečnosti lze sdělit bez souhlasu pacienta,*
- d) sdělování údajů nebo jiných skutečností pro potřeby trestního řízení způsobem stanoveným právními předpisy upravujícími trestní řízení; za porušení povinné mlčenlivosti se rovněž nepovažuje sdělování údajů nebo jiných skutečností při plnění zákonem uložené povinnosti překazit nebo oznámit spáchání trestného činu.*
- (3) Za porušení povinné mlčenlivosti se dále nepovažuje sdělování údajů nebo jiných skutečností poskytovatelem v nezbytném rozsahu pro ochranu vlastních práv v trestním řízení, občanskoprávním řízení, rozhodčím řízení a ve správním řízení nebo sdělování skutečností soudu nebo jinému orgánu, je-li předmětem řízení před soudem nebo jiným orgánem spor mezi poskytovatelem, popřípadě jeho zaměstnancem, a pacientem nebo*

jinou osobou uplatňující práva na náhradu škody nebo ochranu osobnosti v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb; v této souvislosti je poskytovatel oprávněn předat soudnímu znalci, znalecké kanceláři, znaleckému ústavu, komoře nebo odborníkovi, kterého si zvolí, též kopii zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi za účelem vypracování znaleckého nebo odborného posudku vyžádaného obhajobou, nebo účastníkem v občanském soudním řízení. To platí obdobně pro sdělování údajů nebo jiných skutečností pro osobu uvedenou v § 64 odst. 1.

(4) Za porušení povinné mlčenlivosti se též nepovažuje sdělování údajů nebo jiných skutečností zdravotnickým pracovníkem, který je členem komory, v nezbytném rozsahu pro účely řízení prováděných orgány komory.

(5) Povinná mlčenlivost podle odstavce 1 platí též pro

a) zdravotnické pracovníky a jiné odborné pracovníky, a to v souvislosti s výkonem jejich povolání,

b) zdravotnické pracovníky nebo jiné odborné pracovníky, kteří již nevykonávají své povolání, a informace získali v souvislosti s bývalým výkonem povolání zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka nebo zaměstnání při poskytování zdravotních služeb,

c) osoby získávající způsobilost k výkonu povolání zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka,

d) osoby uvedené v § 65 odst. 2 nahlížející bez souhlasu pacienta do zdravotnické dokumentace o něm vedené,

e) členy odborných komisí podle zákona o specifických zdravotních službách,

f) osoby uvedené v § 46 odst. 1 písm. g),

g) další osoby, které v souvislosti se svou činností vykonávanou na základě jiných právních předpisů zjistí informace o zdravotním stavu pacienta nebo informace s tím související.“

Ustanovení § 2 odst. 1, odst. 2 písm. a) a b) a odst. 4) zákona o zdravotních službách stanoví, že:

„(1) Poskytovatelem zdravotních služeb se rozumí fyzická nebo právnická osoba, která má oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle tohoto zákona.

(2) Zdravotními službami se rozumí

a) poskytování zdravotní péče podle tohoto zákona zdravotnickými pracovníky, a dále činnosti vykonávané jinými odbornými pracovníky, jsou-li tyto činnosti vykonávány v přímé souvislosti s poskytováním zdravotní péče,

b) konzultační služby, jejichž účelem je posouzení individuálního léčebného postupu, popřípadě navržení jeho změny nebo doplnění, a další konzultace podporující rozhodování pacienta ve věci poskytnutí zdravotních služeb prováděné dalším poskytovatelem zdravotních služeb (dále jen „poskytovatel“) nebo zdravotnickým pracovníkem, kterého si pacient zvolil,

(4) Zdravotní péčí se rozumí

a) soubor činností a opatření prováděných u fyzických osob za účelem

1. předcházení, odhalení a odstranění nemoci, vady nebo zdravotního stavu (dále jen „nemoc“),

2. udržení, obnovení nebo zlepšení zdravotního a funkčního stavu,

3. udržení a prodloužení života a zmírnění utrpení,

4. pomoci při reprodukci a porodu,

5. posuzování zdravotního stavu,

b) preventivní, diagnostické, léčebné, léčebně rehabilitační, ošetrovatelské nebo jiné zdravotní výkony prováděné zdravotnickými pracovníky (dále jen „zdravotní výkon“) za účelem podle písmene a),

c) odborné lékařské vyšetření podle zákona o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek.“

V ust. § 3 odst. 1 a 2 zákona o zdravotních službách je zakotveno, že:

„(1) Pacientem se rozumí fyzická osoba, které jsou poskytovány zdravotní služby.

(2) Ošetřujícím zdravotnickým pracovníkem se rozumí zdravotnický pracovník, který navrhuje, koordinuje, poskytuje a vyhodnocuje individuální léčebný postup u konkrétního pacienta a koordinuje poskytování dalších potřebných zdravotních služeb.“

- (5) S ohledem na shora uvedené není pochyb o tom, že oznamovatel je z hlediska zákona o zdravotních službách v postavení pacienta, kterému je poskytovatelem a zdravotnickým pracovníkem poskytována (zejména) zdravotní péče a konzultační služby, ÚVN se nachází v postavení poskytovatele zdravotních služeb a _____ v postavení zdravotnického pracovníka.

Jak je uvedeno výše v citovaných ustanoveních zákona o zdravotních službách, (nejen) poskytovatel je povinen zachovat mlčenlivost o všech skutečnostech, o kterých se dozvěděl v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb.

Sdělení : _____ resp. ÚVN, že (1) dle názoru ÚVN není prezident republiky v současné době ze zdravotních důvodů schopen vykonávat žádné pracovní povinnosti, (2) že prognóza zdravotního stavu prezidenta republiky je vzhledem k charakteru základního onemocnění hodnocena jako krajně nejistá, a tím i možnost návratu k výkonu pracovních povinností v následujících týdnech je hodnocena jako málo pravděpodobná, a že (3) s názorem, stanoviskem ÚVN na zdravotní stav prezidenta republiky byl ve středu 13. října, brzy dopoledne, seznámen vedoucí kanceláře prezidenta republiky, kterému bylo rovněž stanovisko předáno v písemné podobě, nepochybně spadá pod skutečnosti, o kterých se ÚVN, resp. _____ dozvěděl v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb.

Oznamovatel ÚVN ani _____ povinnosti mlčenlivosti nezprostil, a to ani zčásti. Stejně tak neudělil k poskytnutí (zveřejnění) rozhodných informací souhlas.

- (6) V médiích prezentovaný názor, že nedošlo k porušení povinnosti mlčenlivosti, pokud nebyla sdělena diagnóza, je chybný. Citované ust. § 51 zákona o zdravotních službách rozhodné skutečnosti na diagnózu neomezuje. Povinnost mlčenlivosti není nikterak redukována na sdělení konkrétního zdravotního stavu pacienta nebo na informace o tom, jaká zdravotní péče mu je poskytována. Povinnost mlčenlivosti se vztahuje na všechny skutečnosti, které se povinný subjekt dozví v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb.

Ze strany ÚVN, resp. _____ tak došlo k porušení povinnosti mlčenlivosti zakotvené v ust. § 51 odst. 1 zákona o zdravotních službách, jelikož v předmětné zprávě byly vyraženy právě ty skutečnosti, které byly zjištěny v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb.

- (7) Z informací, které jsou podávány médií, vyplývá, že porušení mlčenlivosti informováním Senátu prostřednictvím jeho předsedy je ospravedlňováno poukazem na veřejný zájem, který má být v tomto případě natolik významný, že ospravedlňuje vyzrazení osobních zdravotních informací týkajících se oznamovatele - prezidenta republiky. Veřejný zájem má být spatřován především v tom, že je nutné znát zdravotní stav prezidenta republiky a jeho schopnost vykonávat prezidentský úřad, a to zejména ve vztahu k proběhnuvším volbám do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a nadcházející demisi vlády, jmenování předsedy vlády České republiky a jejích členů.

S takovýmto závěrem se nelze ztotožnit.

Tvrzenou přednost veřejného zájmu je třeba podrobit notoricky známému testu proporcionality. V tomto ohledu lze odkázat např. na nález Ústavního soudu České republiky ze dne 12. 2. 2019, sp. zn.: Pl. ÚS 21/17.

V odst. 50. citovaného nálezu se podává, že: „*Ústavní soud v takové situaci standardně prověřuje ústavnost omezení základních práv testem proporcionality [srov. např. nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 4/94 ze dne 12. 10. 1994 (N 46/2 SbNU 57; 214/1994 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 15/96 ze dne 9. 10. 1996 (N 99/6 SbNU 213; 280/1996 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 16/98 ze dne 17. 2. 1999 (N 25/13 SbNU 177; 68/1999 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 38/04 ze dne 20. 6. 2006 (N 125/41 SbNU 551; 409/2006 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 31/13 ze dne 10. 7. 2014 (N 138/74 SbNU 141; 162/2014 Sb.), sp. zn. Pl. ÚS 15/16 ze dne 16. 5. 2018 (N 95/89 SbNU 409; 116/2018 Sb.) a sp. zn. Pl. ÚS 2/17 ze dne 18. 7. 2017 (N 125/86 SbNU 131; 313/2017 Sb.)]. Mimo jiné v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 3/02 ze dne 13. 8. 2002 (N 105/27 SbNU 177; 405/2002 Sb.) Ústavní soud s odvoláním na preambuli a první článek Ústavy konstatoval, že v případech střetu základních práv či svobod s veřejným zájmem, resp. s jinými základními právy či svobodami, je třeba posuzovat účel (cíl) takového zásahu ve vztahu k použitým prostředkům, přičemž měřítkem pro toto posouzení je zásada proporcionality (přiměřenosti v širším smyslu), jež může být také nazývána zákazem nadměrnosti zásahů do práv a svobod“. Tato obecná zásada zahrnuje tři principy, respektive kritéria posuzování přípustnosti zásahu. První z nich je princip způsobilosti naplnění účelu (nebo také vhodnosti), podle něhož musí být příslušné opatření vůbec schopno dosáhnout zamýšleného cíle, jímž je ochrana jiného základního práva nebo veřejného statku. Dále se pak jedná o princip potřebnosti, podle něhož je povoleno použití pouze nejšetrnějšího - ve vztahu k dotčeným základním právním a svobodám - z více možných prostředků. Třetím principem je princip přiměřenosti (proporcionalita v užším smyslu), tj. zda při zohlednění podstaty a smyslu dotčeného základního práva (čl. 4 odst. 4 Listiny) převáží zájem na dosažení sledovaného cíle, resp. podle kterého újma na základním právu nesmí být nepřiměřená ve vztahu k zamýšlenému cíli, tj. opatření omezující základní lidská práva a svobody nesmějí, jde-li o kolizi základního práva či svobody s veřejným zájmem, svými negativními důsledky přesahovat pozitiva, která představuje veřejný zájem na těchto opatřeních [srov. nález sp. zn. Pl. ÚS 25/97 ze dne 13. 5. 1998 (N 53/11 SbNU 25; 159/1998 Sb.)].“*

- (8) Jako první je nutno specifikovat základní práva (svobody), které jsou pro tento případ relevantní.

Jedná se nepochybně o právo na ochranu osobnosti zakotvené v čl. 10 Listiny základních práv a svobod: „(1) Každý má právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno. (2) Každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života. (3) Každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě“, kdy nejmarkantnější bude porušení práva podle odst. 3 citovaného ustanovení.

Dále nelze přehlédnout ani čl. 7 odst. 1 Listiny základních práv a svobod: „Nedotknutelnost osoby a jejího soukromí je zaručena. Omezena může být jen v případech stanovených zákonem.“

Oproti shora rekapitulovaným základním právům oznamovatele stál tvrzený zájem veřejnosti na tom, aby byla informována o zdravotním stavu prezidenta republiky, a to zejména s důrazem na to, aby předseda vlády mohl podat demisi, aby byl jmenován nový předseda vlády a její členové, a aby byly vykonávány i další pravomoci a povinnosti prezidenta republiky.

- (9) Podle (nejen) výše zmiňovaného nálezu Ústavního soudu je prvním principem zásady proporcionality princip způsobilosti naplnění účelu (nebo také vhodnosti), podle něhož musí být příslušné opatření vůbec schopno dosáhnout zamýšleného cíle, jímž je ochrana jiného základního práva nebo veřejného statku.

První princip zásady proporcionality se zdá být naplněn, když vyzrazení osobních zdravotních informací týkajících se prezidenta republiky je v určitých případech schopno dosáhnout zamýšleného cíle, tedy zachování proveditelnosti pravomocí a povinností prezidenta republiky, které by v případě, kdy je nemůže vykonávat prezident republiky sám, přešly na předsedu vlády, resp. předsedu Poslanecké sněmovny.

Druhým principem je princip potřebnosti, podle něhož je ve vztahu k dotčeným základním právům a svobodám povoleno použití pouze toho nejšetrnějšího z více možných prostředků.

Tento princip naplněn nebyl.

Hospitalizace oznamovatele zvedla prakticky okamžitě enormní vlnu zájmu provázenou spekulacemi a neustále opakovaným a doplňovaným hodnocením nastalé situace ze strany politiků a „odborníků“ na chod státu. Všechna média byla doslova přehlcena informacemi, které se týkaly právě pravomocí a povinností prezidenta republiky a počítání lhůt, kdy bude nutno kterou povinnost splnit, aby nebylo ochromeno fungování republiky. Již tedy z těchto informací musela ÚVN, resp. vědět, jak „akutní“ je potřeba sdělovat jakékoliv skutečnosti, o kterých se dozvěděl v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb, třetí osobě (a jejím prostřednictvím veřejnosti). Na druhou stranu je nutno připustit, že informace získané z médií nejsou ani zdaleka nadány presumpcí správnosti (často spíše naopak), přesto měly (mohly) být jakýmsi prvotním vodítkem.

Šetrnější způsob, jak reagovat na vzniklou situaci, byl nasnadě. Pokud ÚVN, resp. zvažoval vyzrazení skutečností, o kterých je povinen mlčet, ve prospěch veřejného zájmu, měl si nejdříve zjistit, zda je tu takový veřejný zájem dán. Namísto

toho, aby odpovídal na dotazy třetí osoby, měl reagovat vlastními otázkami, aby třetí osoba osvědčila veřejný zájem, který převáží zachování základních práv pacienta. To, že takový veřejný zájem nebyl v době, kdy došlo k porušení povinnosti mlčenlivosti, dán, je osvětleno níže v bodu 3.1.3.

Nedošlo tedy ke zvolení nejšetrnějšího způsobu a druhý princip zásady proporcionality tak nebyl naplněn.

Podle (nejen) shora zmiňovaného nálezu Ústavního soudu je třetím principem princip přiměřenosti (proporcionalita v užším smyslu), tj. zda při zohlednění podstaty a smyslu dotčeného základního práva (čl. 4 odst. 4 Listiny) převáží zájem na dosažení sledovaného cíle, resp. podle kterého újma na základním právu nesmí být nepřiměřená ve vztahu k zamýšlenému cíli, tj. opatření omezující základní lidská práva a svobody nesmějí, jde-li o kolizi základního práva či svobody s veřejným zájmem, svými negativními důsledky přesahovat pozitiva, která představuje veřejný zájem na těchto opatřeních.

Ani tento princip rozhodně naplněn nebyl.

Je pravdou, že prezident republiky je nejvyšším ústavním činitelem, a tudíž veřejný zájem na zachování provádění jeho povinností a pravomocí je velký. Současně ale také platí, že základní práva pacienta, osobní informace o zdravotním stavu, dodržení lékařského tajemství a zachování důvěry mezi pacientem a lékařem (zdravotnickým zařízením) jsou zcela zásadní taktéž.

Rozhodné v tomto případě bude stanovení *sledovaného cíle* a zjištění *pozitiv*, které má porušení povinnosti mlčenlivosti veřejnosti přinést.

Z konkrétních okolností této kauzy vyplývá, že porušení povinnosti mlčenlivosti nepřineslo pozitiva vůbec žádná. Dokonce lze konstatovat, že od samotného počátku bylo zřejmé, že zamýšlená pozitiva nemá ani potenciál naplnit. Zásadní pro toto tvrzení je doba, po kterou byl oznamovatel v okamžik porušení povinnosti mlčenlivosti ze strany ÚVN, resp. hospitalizován ve spojení s nutností provedení konkrétních povinností (pravomocí) prezidenta republiky právě v tomto údobí a době bezprostředně nadcházející.

Náhradní výkon funkcí prezidenta republiky (předsedou vlády, resp. předsedou Poslanecké sněmovny) je v tom případě, kdy prezident republiky nemůže svůj úřad ze závažných důvodů vykonávat, podmíněn usnesením Poslanecké sněmovny a Senátu (čl. 66 Ústavy České republiky). V době, kdy došlo k porušení povinnosti mlčenlivosti (po volbách do Poslanecké sněmovny), již končilo funkční období „staré“ Poslanecké sněmovny, avšak ustavující schůze „nové“ Poslanecké sněmovny nejen že dosud neproběhla, ale bylo jisté, že ještě tři týdny neproběhne. Případné usnesení Poslanecké sněmovny ohledně náhradního výkonu funkcí prezidenta republiky podle čl. 66 Ústavy by pak mohlo být Poslaneckou sněmovnou přijato nejdříve na schůzi po ustavující schůzi následující.

Z uvedeného vyplývá, že porušení mlčenlivosti v době, kdy k němu došlo, bylo předčasné o více jak tři týdny. Náhradní výkon funkcí prezidenta republiky nemohl být totiž aplikován. Pozitiva z porušení povinnosti mlčenlivosti v dané době neplynula

žádná. Tyto skutečnosti musela ÚVN, resp. _____ vědět, popř. si je mohli velmi lehce ověřit např. u pracovníků právního oddělení ÚVN a/nebo přímo u tazatele, který porušení povinnosti mlčenlivosti svými dotazy inicioval – předsedy Senátu České republiky RNDr. Miloše Vystrčila (který má samozřejmě právní podporu v rámci Senátu taktéž).

Je vhodné připomenout, že ve výše zmiňovaném časovém horizontu nebylo na pořadu ani předání demise vlády, či jmenování vlády nové. Stejně tak oznamovatel nemusel řešit žádné jiné aktuální (akutní) skutečnosti. To je však uváděno pouze nad rámec, protože delegace jeho pravomocí a povinností stejně nebyla možná.

Dále nelze opomenout ani to, že dva a půl týdne po porušení předmětné povinnosti mlčenlivosti (a stále ještě před ustavující schůzí Poslanecké sněmovny) bylo avizováno zásadní zlepšení stavu oznamovatele, kdy úkonům jako je převzetí demise vlády a jmenování nového předsedy a členů vlády následně nic nebránilo. Hysterie okolo uplatnění čl. 66 opadla a je ještě více zjevné, že porušení povinnosti mlčenlivosti bylo zcela zbytečné bez jakéhokoliv hmatatelného pozitivu.

Odhlédnout nelze ani od faktu, že k porušení mlčenlivosti došlo pouhý týden po hospitalizaci oznamovatele, což je doba poměrně krátká. Ve spojení se zcela neurčitou formulací prognózy, ze které vyplynulo, že ÚVN, resp. _____ vlastně nevědí, jak se bude další vývoj zdravotního stavu pacienta vyvíjet, lze uzavřít, že i doba od začátku hospitalizace a stav poznatků o zdravotním stavu oznamovatele nesvědčily jakémukoliv ukvapenému prezentování osobních zdravotních informací třetí osobě (veřejnosti).

Jak z výše uvedeného vyplývá, druhý a třetí princip zásady proporcionality nebyly naplněny, což znamená, že porušení povinnosti mlčenlivosti podle ust. § 51 zákona o zdravotních službách nelze v tomto případě ospravedlňovat veřejným zájmem.

Výše uvedený závěr o porušení povinnosti spadá i na osobu _____, člena lékařského konzilia, které posuzovalo zdravotní stav oznamovatele.

- (10) Oznamovatel zejména (avšak nikoliv výlučně) dává orgánům činným v trestním řízení do pozornosti ust. § 180 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve kterém je zakotveno:

„Neoprávněné nakládání s osobními údaji

- (I) *Kdo, byť i z nedbalosti, neoprávněně zveřejní, sdělí, zpřístupní, jinak zpracovává nebo si присvojí osobní údaje, které byly o jiném shromážděné v souvislosti s výkonem veřejné moci, a způsobí tím vážnou újmu na právech nebo oprávněných zájmech osoby, jíž se osobní údaje týkají, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti.*
- (II) *Stejně bude potrestán, kdo, byť i z nedbalosti, poruší státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti tím, že neoprávněně zveřejní, sdělí nebo zpřístupní třetí osobě osobní údaje získané v souvislosti s výkonem svého povolání, zaměstnání nebo funkce, a způsobí tím vážnou újmu na právech nebo oprávněných zájmech osoby, jíž se osobní údaje týkají.*
- (III) *Odnětím svobody na jeden rok až pět let, peněžitým trestem nebo zákazem činnosti bude pachatel potrestán,*
- a) *spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 jako člen organizované skupiny,*

- b) *spáchá-li takový čin tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem,*
 - c) *způsobí-li takovým činem značnou škodu, nebo*
 - d) *spáchá-li takový čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného značný prospěch.*
- (IV) *Odnětím svobody na tři léta až osm let bude pachatel potrestán,*
- a) *způsobí-li činem uvedeným v odstavci 1 nebo 2 škodu velkého rozsahu, nebo*
 - b) *spáchá-li takový čin v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu.“*

(11) Podle komentáře (C·H·Beck, Trestní zákoník, 2. vydání, 2012, Šámal a kolektiv) platí, že: *„Objektem trestného činu neoprávněného nakládání s osobními údaji podle § 180 je právo na ochranu před neoprávněným zveřejňováním osobních údajů a jejich zneužíváním, jakož i ochrana dalších práv a oprávněných zájmů, které zveřejněním osobních údajů mohou být poškozeny. Podle čl. 10 odst. 3 LPS má každý právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě. Tato ochrana byla poprvé uskutečněna zákonem č. 256/1992 Sb., o ochraně osobních údajů v informačních systémech. Současný rozvoj informatiky a z něho plynoucí možnost zneužití obrovského množství informací získaných z různých zdrojů si vynutil rovněž přijetí trestněprávní úpravy poskytující ochranu před neoprávněným nakládáním s osobními údaji jiné osoby. Proto byla také přijata nová úprava provedená zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, který zejména upřesnil charakter údajů chráněných tímto ustanovením.“* Rozhodné (nejen) pro tento případ je i rozdělení skutkových podstat, které komentář vysvětluje následovně: *„Ustanovení § 180 obsahuje v odstavcích 1 a 2 dvě samostatné základní skutkové podstaty. První skutková podstata je vymezena v odstavci 1 a chrání každého před neoprávněným zveřejněním, sdělením, zpřístupněním, jiným zpracováním nebo přisvojením si osobních údajů shromážděných o jiném v souvislosti s výkonem veřejné moci. Druhá skutková podstata v odstavci 2 sankcionuje neoprávněné zveřejnění, sdělení nebo zpřístupnění třetí osobě osobních údajů získaných v souvislosti s výkonem povolání, zaměstnání nebo funkce pachatele, jestliže tím pachatel porušil státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti. V obou případech je to vázáno na způsobení vážné újmy na právech nebo oprávněných zájmech osoby, jíž se osobní údaje týkají. Oběma skutkovými podstatami je postihováno jak úmyslné, tak i nedbalostní jednání.“*

(12) Oznamovatel se bude nejprve věnovat odstavci druhému citovaného ustanovení § 180 trestního zákoníku. Pro posouzení naplnění skutkové podstaty citovaného ustanovení jsou pak rozhodné zejména následující komentářem popsané skutečnosti:

„I. Objektivní stránka

Toto ustanovení poskytuje ochranu před zneužitím osobních údajů získaných pro jiné účely než v souvislosti s výkonem veřejné moci, a to v souvislosti s výkonem povolání, zaměstnání nebo funkce pachatele. Jedná se o samostatnou základní skutkovou podstatu. Objektivní stránka spočívá v tom, že taková osoba vázaná státem uloženou nebo uznanou povinností mlčenlivosti neoprávněně zveřejní, sdělí nebo zpřístupní třetí osobě osobní údaje získané v souvislosti s výkonem svého povolání, zaměstnání nebo funkce a způsobí tím vážnou újmu na právech nebo oprávněných zájmech osoby, jíž se osobní údaje týkají.

Osobním údajem je i zde jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů, jímž je fyzická osoba, k níž se osobní údaje vztahují. Subjekt se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu [§ 4 písm. a), d) zák. č. 101/2000 Sb.].

II. Státem uložená a uznaná povinnost mlčenlivosti

Za státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti se podle § 124 považuje mlčenlivost, která je uložena nebo uznána jiným právním předpisem. Za státem uznanou povinnost mlčenlivosti se podle trestního zákoníku nepovažuje taková povinnost, jejíž rozsah není vymezen jiným právním předpisem, ale vyplývá z právního úkonu učiněného na základě jiného právního předpisu [124].

Osoba, která údaje o jiném získané v souvislosti s výkonem svého povolání, zaměstnání nebo funkce sdělí nebo zpřístupní, je trestná pouze za podmínky, že tím poruší státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti. Půjde o údaje ze zdravotní dokumentace, ke kterým mají zdravotničtí pracovníci zákonem uloženou povinnost mlčenlivosti, o údaje získané v souvislosti s výkonem povolání advokáta nebo notáře, kteří mají uloženou obdobnou povinnost, apod. Na rozdíl od § 178 tr. zák. trestní zákoník v tomto ustanovení rozšířil trestnost i na porušení pachatelem státem uznané povinnosti mlčenlivosti, pokud pachatel neoprávněně zveřejní, sdělí nebo zpřístupní třetí osobě osobní údaje získané v souvislosti s výkonem svého povolání, zaměstnání nebo funkce a způsobí tím vážnou újmu na právech nebo oprávněných zájmech osoby, již se osobní údaje týkají. Předchozí úprava se vztahovala jen na státem uloženou povinnost mlčenlivosti. Od účinnosti trestního zákoníku (od 1. 1. 2010) lze tedy § 180 odst. 2 použít i ve vztahu k duchovním v souvislosti se zpovědním tajemstvím.

III. Zveřejnění, sdělení a zpřístupnění osobních údajů

Zveřejněním osobních údajů je jakékoli neoprávněné seznámení veřejnosti s takovými osobními údaji, které podléhají ochraně podle tohoto ustanovení ... Zveřejnění může být provedeno i způsoby zveřejnění uvedenými v odstavci 3 písm. b), tedy zveřejnění tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem, což však již zároveň naplňuje znaky této okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby. Její použití není vyloučeno obecnou zásadou o zákazu dvojího přičítání téže okolnosti, neboť odstavec 1 upravuje znak zveřejnění a odstavec 3 písm. b) k tomu přidává mimořádně účinné způsoby takového zveřejnění, jde tedy o spojení, resp. doplnění znaku zveřejnění o způsob, jakým toto bylo provedeno (podobně je tomu např. i u pomluvy podle § 184 odst. 1, jestliže sdělení nepravdivého údaje je provedeno tiskem, rozhlasem atd.).

K naplnění znaku sdělení údaje o jiném postačí, že neoprávněně sdělení obsahující informaci o shromážděných údajích je učiněno alespoň jedné osobě rozdílné od poškozeného, a to na rozdíl od zveřejnění, kde musí být osobní údaj sdělován veřejnosti, tedy většímu počtu lidí. Může jít o sdělení ústní, písemné nebo může být předáno na nosiči informací apod.

Pojem zpřístupní údaje znamená, že pachatel úmyslně nebo z nedbalosti neoprávněně umožní jiné osobě nebo i více osobám, aby se s takovými údaji mohly seznámit, přičemž však nejde o zveřejnění.“

- (13) Oznamovatel dodává, že citovaný trestný čin neoprávněné nakládání s osobními údaji může být spáchán úmyslně i z nedbalosti; pachatelem může být fyzická i právnická osoba.
- (14) Dále je rozhodné i naplnění požadavku na způsobení vážné újmy. Pro posouzení způsobení vážné újmy na právech nebo oprávněných zájmech poškozeného – oznamovatele lze vyjít z judikatury Nejvyššího soudu ČR, který ve svém rozhodnutí sp. zn.: 8 Tdo 1315/2011 definoval, pojem majetkových práv a na něj navázal definicí pojmu práv nemajetkových. Nejvyšší soud v předmětném rozhodnutí završil, že: *„Pojem majetkových práv není výslovně definován, avšak podle právní teorie jde o práva, která jsou spjata s majetkem. Majetkem se rozumí souhrn majetkových hodnot (věcí, pohledávek, jiných práv a hodnot ocenitelných penězi), které přísluší určitému subjektu a vyjadřují, co někomu patří, co někdo vlastní a co náleží výlučně určité osobě. Za majetek se označuje každé penězi ocenitelné právo, v užším smyslu vlastnictví, tedy neomezené a výlučné právo k věci nebo nehmotnému statku, právo disponovat s věcí nebo s nehmotným statkem jakýmkoliv způsobem dovoleným právem, zejména jej držet, užívat, požívat, nakládat s ním a vyloučit každého, kdo by v tom rušil oprávněného. Jde o neomezená práva užívání a disponování, která lze po právu vykonávat nad jednotlivou věcí nebo jiným majetkovým právem, tj. neomezená práva užívání a disponování. Práva vlastníka jsou vymezena v ustanovení § 123 občanského zákoníku, podle něhož je vlastník v mezích zákona oprávněn předmět svého vlastnictví držet, užívat, požívat jeho plody a užítky a nakládat s ním. Vlastnické právo je charakteristické tím, že vlastník vykonává svá oprávnění svou mocí, tedy mocí nezávislou na současné existenci moci kohokoliv jiného k téže věci. Na základě tohoto vymezení majetkových práv lze konstatovat, že nemajetkovými právy jsou každá jiná práva, která se svým obsahem nedotýkají majetku ani úkonů s ním souvisejících. ... Otázku, zda jde o vážnou újmu na právech, je nutno posuzovat se zřetelem k okolnostem konkrétního případu, zejména s přihlédnutím k tomu, o jaké právo a v jaké oblasti společenských vztahů šlo, jaká byla intenzita újmy na tomto právu a jaké následky to mělo pro poškozeného, zejména zda šlo o škodlivý následek lehce nebo obtížně odstranitelný, popřípadě již zcela neodstranitelný.“*
- (15) V tomto ohledu již oznamovatel předeslal, že došlo k porušení jeho základních práv, a to minimálně těch, která jsou uvedena v čl. 7 a 10 Listiny základních práv a svobod. Viz výše bod (8) tohoto podnětu.

Vzhledem k tomu, že se jedná o práva základní a současně vztahující se k natolik osobním skutečnostem jako je zdravotní stav, dochází k porušení zcela zásadnímu. Informace o zdravotním stavu každé fyzické osoby patří bezpochyby k těm nejintimnějším a nejosobnějším informacím. Proto také požívají vysokého stupně ochrany. Zveřejnění takových informací bez souhlasu (a vědomí) oznamovatele celému národu (světu) nelze označit jinak než za újmu extrémně intenzivní.

Následek porušení uvedených základních práv je v tomto případě neodstranitelný. Uvedení rozhodných informací již nelze vzít zpět. Tato neodstranitelnost následku intenzitu újmy ještě zvyšuje.

- (16) Jak ze shora uvedeného jednoznačně vyplývá,
(I) došlo k porušení státem uložené nebo uznané povinnosti mlčenlivosti tím, že
(II) došlo k neoprávněnému zveřejnění, sdělení nebo zpřístupnění třetím osobám
(III) osobních údajů získaných v souvislosti s výkonem povolání, zaměstnání nebo funkce, a
(IV) došlo tím ke způsobení vážné újmy na právech nebo oprávněných zájmech oznamovatele.

- (17) Obdobně lze završit i u skutkové podstaty uvedené v odst. 1. citovaného ust. § 180 trestního zákona.

I zde platí, že

- (I) došlo k neoprávněnému zveřejnění, sdělení, zpřístupnění a zpracování osobních údajů, které
(II) byly o oznamovateli shromážděny v souvislosti s výkonem veřejné moci, a
(III) došlo tím ke způsobení vážné újmy na jeho právech nebo oprávněných zájmech.

Předseda Senátu Parlamentu České republiky RNDr. Miloš Vystrčil totiž zveřejnil (sdělil, zpřístupnil, zpracoval) osobní údaje oznamovatele, které byly shromážděny Senátem, coby orgánem veřejné moci, v souvislosti s výkonem veřejné moci. Senát si totiž informace vyžádal, aby mohl mimo jiné (ne)zahájit aktivaci článku 66 Ústavy, a s tím spojené delegace pravomocí oznamovatele – prezidenta republiky na předsedu vlády, předsedu Poslanecké sněmovny či předsedu Senátu. Senát tedy informace shromáždil v souvislosti s výkonem veřejné moci. (K této veřejně známé skutečnosti také např. viz stejný článek v médiích, který je přiložen k tomuto podání v rámci bodu (2) výše.)

- (18) Jak z výše uvedeného vyplývá, oznamovatel podává tento podnět, aby došlo k prošetření shora uvedených skutečností, a to i ve vztahu k potencionálním podezřelým – (1.) Ústřední vojenské nemocnici – Vojenské fakultní nemocnici Praha, (2.) „(3.)“ a (4.) RNDr. Miloši Vystrčilovi, a to (nejen) v dikci ust. § 180 trestního zákoníku (neoprávněné nakládání s osobními údaji).

- (19) Oznamovatel opakuje, že v předchozím odstavci jmenované osoby nezprostil povinnosti mlčenlivosti, resp. nijak nezmocnil (nesvolil) k prezentaci jeho zdravotního stavu.
- (20) Oznamovatel tedy žádá o prošetření výše uvedených skutečností a o podání informace o tom, jak bylo s věcí naloženo, a to k rukám jeho právního zástupce ke shora uvedené spisové značce (441 311).

Ing. Miloš Zeman

Důkazy:

- 1) článek z internetového serveru www.novinky.cz ze dne 18.10.2021*
- 2) žádost ÚVN o informace o zpracování osobních údajů ze dne 12.1.2022*
- 3) odpověď ÚVN na žádost o informace o zpracování osobních údajů ze dne 9.2.2022*
- 4) opakovaná žádost ÚVN o informace o zpracování osobních údajů ze dne 21.2.2022*
- 5) odpověď ÚVN na opakovanou žádost o informace o zpracování osobních údajů ze dne 18.3.2022*
- 6) článek z internetového serveru www.irozhlas.cz ze dne 5.11. 2021*